

Meer tussen hemel en aarde (7)

WONDERLIJK TOEVAL

Dick Magnin, een 91-jarig gemeentelid van De Ark, mailde me onlangs over een dag in zijn leven waaraan hij nog vaak moet terugdenken. Hij was eind-dertiger en buitendienstmedewerker van een Amsterdams verzekeringsbedrijf.

“Maandagmorgen 8 januari 1962 moest ik bij een fotohandel in Rotterdam een gehuurde projector terugbrengen. De winkel zou om acht uur opengaan. Ik was op tijd maar de eigenaar van de winkel was door omstandigheden verlaat. Ik moest voor mijn werk naar Amsterdam en moest op tijd mijn trein halen. Na snel met de eigenaar te hebben afgerekend ben ik op een drafje naar het Centraal Station gegaan. Hoewel ik die reis al meermalen had gemaakt, kwam ik op onverklaarbare wijze op het verkeerde perron terecht.”

Zo miste hij de trein die een uur later bij Harmelen in de mist frontaal op een andere trein zou botsen. Er waren 93 doden en tientallen zwaargewonden. Als eersteklas-reiziger zou Dick in de totaal vernielde voorste wagon hebben gezeten. Nu nam hij nietsvermoedend een volgende trein via Den Haag. Pas toen zijn directeur hem op zijn werk belde om te vragen of alles goed met hem was, hoorde hij welke dans hij was ontsprongen.

Stom toeval, kun je zeggen. Toeval bestaat niet, zegt een ander dan. Dick Magnin zelf zegt: “Er zijn

gebeurtenissen waarbij ik achteraf sterk het gevoel heb dat mijn leven werd geleid of dat ik voor iets ben bewaard.” Dat alles precies van tevoren vastligt bij God, gelooft hij niet. “Dan zou er nooit een gebed verhoord worden”, zegt hij – ja, dat is een doordenkertje. Niet alles ligt vast, maar er is wel een plan, een uiteindelijke samenhang.

Met rigide ideeën kom je bij dit thema niet ver. Als alles precies volgens een eeuwig plan zou gaan, stonden die 93 slachtoffers allemaal op een lijstje, hebben engelen zich in bochten gewrongen om ze allemaal in die twee treinen te krijgen, precies op de kritieke zitplaatsen. Dan op tijd de mist in stelling brengen, die ene machinist afleiden zodat hij een sein mist... het wordt al gauw heel bizar op die manier.

Toch hebben velen van ons ervaring met toeval dat precies op zijn plek valt, dat patronen of verbanden laat ontstaan die je niet verzint. De psycholoog Carl Gustav Jung beschreef daar een aantal krasse gevallen van en noemde het verschijnsel '[synchroniciteit](#)' – zonder er een verklaring bij te geven. De werkelijkheid kent structuren of patronen waarin wij geen inzage hebben, maar ze zijn er wel.

Sinds een aantal jaren houd ik ze bij, de gevallen van wonderlijk toeval die ik zelf meemaak. Dat helpt me om er opmerkzaam op te zijn. In onze westerse cultuur zijn we gewend om ze telkens zo snel af te doen als “o wat toevallig”, dat ze nooit de kans krijgen om echt werkelijkheidswaarde te krijgen: wonderlijk toeval blijft buiten ons gezamenlijke wereldbeeld, ook als de wereld er vol van is.

Ik heb geen verklaringsmodel paraat, en ik zal niet gauw zeggen dat God dit of dat deed. Maar ik dank God wel voor zoveel glimpen van een wonderlijke samenhang die ver boven mijn begrip gaat.

15 oktober 2017, Piet van Veldhuizen

[Terug naar Columns](#)

[Verder naar DeArkOnline](#)

[Terug naar Woordenmetzielenzin](#)